

“ಸಾಧ್ಯನ ಇಲ್ಲ ಶ್ರೀಪಾದ ರಾವ್. ತಪ್ಪ ತಿಳಕೇಂಬ್ರಾದ್ರಿ. ಈಗ ನಮಗೆ ಭಾಳ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಾವ. ಈಗ ದೇವಸ್ಥಾ ಕೊಟ್ಟಿ ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಾವು ಭಾಳ ಮಂದಿ ಇಲ್ಲೇ ಇರಾವು ಸ್ನೇತ ಮಾಡಿ ಶ್ವಾಸುಂದರಿ ಕೊಟ್ಟಿ ರೋಕ್ಕಾ ಕೊಟ್ಟಿ ಹೋಗ್ನ್ರಾ” ಎಂದರು. ಅವರ ಸೂಚನೆಯಂತೆ ಹಿಂದಿನ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಭಟ್ಟರಲ್ಲಿ ಹೋದಾಗ ಅವರು ತಮ್ಮ ದೇವರ ಮನೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ “ನಿಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ನ್ಯಾ ಪ್ರಾಜ್ಞ, ಹಷ್ಟು ಹರಿದಿನಗಳೊಳಗ ಪಂಚಾಮ್ಯತ ಅಭಿಷೇಕ, ಸ್ವೇಂದ್ರ ಎಲ್ಲಾ ಪಾಂಗ್ರಾ ಮಾಡತೇವಿ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಪದು ಸಾವಿರಾಗ್ರಾದ” ಎಂದಾಗ ಮತ್ತೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಬೀಳುವ ಸ್ಥಿತಿ “ನೋಡಿ ಹೇಳ್ಣೇವಿ” ಎಂದು ಜಾರಿಕೊಂಡರು. ಬರುವ ಹಿಂಚೆಯ ತಮಗೇ ಸರಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಕೇಳುವವೆಂದರೇ...

ಬೇರೆ ದಾರಿಗಳಾಗಿ ಶೇಳಧ ನಡೆಯಿತು. ಬೆಣ್ಣುಂಧ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಮಧ್ಯೆ ಪತ್ತಿಯ ಆರೋಗ್ಯ ಕ್ಷೇಣಿಸುತ್ತಿದ್ದು ದು ಅವರ ಅರಿವಿಗೇ ಬರಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಕುಲಪುರೋಹಿತರಾದ ಮಲ್ಲಾರಿ ಭಟ್ಟರಿಗೆ “ಮಂದಿಂದ ಮಾಡಕೊತ ಬಂದಿರ. ನಿವ ಪ್ರಾಜ್ಞ ಮಾಡ್ರಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡರು. ಅವರೂ ಕೈ ಕೈ ಹಿಸುಕೊಳ್ಳುತ್ತ, “ಇಲ್ಲಾತ್ಮಿಲ್ಲಿ ರಾಯರು... ಖೀರಿ ಈಗ ಮಾರಾ ಪ್ರಾಜ್ಞದಾಗ ನೋಕಿ ಹಿಡದಾನ ಅಲ್ಲೇ ಕರೀಲಿಕ್ಕತ್ತಾನ ಗೇಣ ಮನ್ಯಾಗ ನಮ್ಮ ದೇವರನ್ನ ಎಲ್ಲಿಡಿ ಅಂತ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿಕ್ಕುತ್ತೇನಿ” ಎಂದರು. ಅವರಿಗೆ ಅವರದ್ದೇ ಆದ ತೊಂದರೆಗಳು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ವಿವರ ಮುಗಿದಿತ್ತು. ಮನೆಯ ಹತ್ತಿ ರವಿಧ ಗಣೇಶನ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡರು. “ಶ್ರೀಪಾದಾ, ನಿನಗೆ ಇಲ್ಲಾ ಅನಲಾದ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಗ ಕೊಡ್ದೇನೆ. ಒಂದು ಗುಡಿ ಕಟ್ಟಿಸಿ ದಕ್ಕಿಪ್ಪನ ಕಾಡಿಸಿದು. ಒಂದ ಲಕ್ಷ ವಿಚಾರದೇತು” ಎಂದರು ಅಲ್ಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿ ಶಾಂತಪ್ಪ. ಮತ್ತು ದೂ ಉತ್ತರವಲ್ಲಿದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಇರುವ ಕೊಂಚ ದುಡ್ಡ ತಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯ ಮುಂತಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗೆ ಬೇಡವೇ? ಹಾಗೂ ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರೂ ಹುರಿದು ಮಕ್ಕಳಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇರುವವರೆಗೆ ನವರಾತ್ರಿಯ ದಕ್ಕಿಪ್ಪನ ಉತ್ತರವ ನಡೆಯಬೇಕು. ಕೈ ನಡೆಯುವಾಗ ಎಲ್ಲಾರಿಗೂ ಕೊಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಸಿದಿತ್ತು. ಈಗ... ಯಾರೂ ನೇರಡಲು, ಕೇಳಲು ಸಿದ್ದಿರಿಲ್ಲ. “ಸುಮ್ಮನ ಗುಡಿವಳಿಗೆ ಮರದೊಳಗ ಲಾಕರ್ ಮಾಡಬಿಡಬೇಕು. ಬ್ಯಾಂಕ್ ನ್ಯಾಗ ಇಧ್ಯಾಗ ದಿನ ಪ್ರಾಜ್ಞ ಮಾಡ್ರಿರಬೇಕು ನೋಡು” ಎಂದರು ಪತ್ತಿಗೆ ವೇದಾ ನಕ್ಕು. “ಎಮ್ಮೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡತೇರಿ ಬಿಡ್ರಿ. ದೇವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ತ್ರಾಸು ಗೊತ್ತಿರೂದುಲ್ಲೇನು? ಕೈಲೆ ಆದಮ್ಮ ದಿವ್ವ ಮಾಡೋದು. ಗುರುಗೊಳಿ ಕರದಾಗ ಹೋಗಿಬಿಡೋದು” ಎನ್ನುತ್ತ ಮಲಗಿದರು.

ಅದಾವ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೇ... ಎರಡೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕರೆ ಬರಬೇಕೆ? ಎದೆ ಒತ್ತಿಕೊಂಡು ಕುಸಿದವರು ಮೇಲೊಳಳೇ ಇಲ್ಲ, ಶ್ರೀಪಾದ ಭೋಯಾದಿ ಅತಿದ್ದ್ರಷ್ಟೇ ಬಂತು. ಬಂಧು ಬಂಗವೆಲ್ಲ ಸೇರಿತು. ಸುನಿತಾ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಬಂಡಳು. ಗುರುನಾಥ ಕಾಕಾನ ಅಲಿಮ ಕಾಯ್ದಿಗಳನ್ನು ನೇರವೇರಿಸಿದ. ನಂತರ... ತಮಗೇ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದವರಂತೆ ಎಲ್ಲ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಅನಿತಾ, ಸುನಿತಾ ತಮ್ಮಲ್ಲೇ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. “ಇನ್ನು ನೀವೊಷ್ಟಿರ ಗದಗಿನ ಮನ್ಯಾಗಿರೋದು ಬ್ಯಾಡ. ಅನಿತಾನ ಮನಿ ಕೇಳಗ ಬಾಡಿ ಹಿಡದು ಇಧ್ಯಾಬಿಡ್ರಿ. ಎರಡ ಹೋತ್ತು ದಬ್ಬಿ ಹೇಳ್ಣುದ. ದೇವರನ್ನುಲ್ಲಾ ಗೋಕರ್ಣದ ಸಮುದ್ರದಾಗ ಮುಳಿಗಿಬಿಡ್ರಿ...” ಎಂದು ಸುನಿತಾ ವಿಡಾವಿಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು. ‘ಬೆಣ್ಣುಂದಿನಲ್ಲಿ ಸತತ ದಕ್ಕಿಪ್ಪನ ಹಾಡು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಗು ಇವರೇನಾ?’ ಎನಿಸಿತು. ಹೆಂಡತಿ ಹೋದ ಗಾಯದ ಮೇಲೆ ಬರೆಗಳು. ‘ತನಗೆ ಉಂಟ ಹಾಕಲು ಮಗಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ ವಿಲ್ಲವಂತೆ’ ಎಂದು ಕುಂಕುಮವಿಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಹಾರ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ನಗುತ್ತಿದ್ದ